[1]आन्-आञ्छौ-आञ्छः ;	—	—
आञ्छितम्-[A]तः,	आञ्छितः,	आञ्चिच्छिषितम्-तः-तवान् ;
आञ्छः, आञ्छः,	आञ्चिच्छिषुः,	आञ्चिच्छयिषुः ;
आञ्छितव्यम् ,	आञ्छयितव्यम् ,	आञ्चिच्छिषितव्यम् ;
आञ्छनीयम् ,	आञ्छनीयम् ,	आञ्चिच्छिषणीयम् ;
आञ्छ्यम् ,	आञ्छ्यम् ,	आञ्चिच्छिष्यम् ;
ईषदाञ्छः, दुराञ्छः,	स्वाञ्छः ;	—
[2]आञ्छ्यमानः,	आञ्छ्यमानः,	आञ्चिच्छिष्यमाणः ;
आञ्छः,	आञ्छः,	आञ्चिच्छिषः ;
आञ्छितुम् ,	आञ्छयितुम् ;	आञ्चिच्छिषितुम् ;
आञ्छा, आञ्छना,	आञ्चिच्छिषा,	आञ्चिच्छयिषा ;
आञ्छनम् ,	आञ्छनम् ,	आञ्चिच्छिषणम् ;
आञ्छित्वा,	आञ्छयित्वा,	आञ्चिच्छिषित्वा ;
समाञ्छ्य,	समाञ्छ्य,	समाञ्चिच्छिष्य ;
आञ्छम् २, }	आञ्छम् २, }	आञ्चिच्छिषम् २ ; }
आञ्छित्वा २, }	आञ्छयित्वा २, }	आञ्छिच्छिषित्वा २ ; }

(59) "आप्लृ व्याप्तौ" (V-स्वादिः-1260. सक. अनिट्-पर.)

"आपयत्यापतीत्यापेर्यौ वा णौ लम्भने पदे । व्याप्त्यर्थस्यास्य तु स्वादेराप्नोतीति पदं भवेत् ॥" (137) इति देवः ।

आपकः-प्रापकः-पिका,	आपकः-पिका,	ईप्सकः[3]प्सिका ;
आप्ता-प्त्री,	प्रापयिता-त्री,	ईप्सिता-त्री ;
[4]आप्नुवन्-वती,	प्रापयन्-न्ती,	ईप्सन्-न्ती ;

1. छकारस्य 'संयोगान्तस्य–' (8-2-23) इति लोपः ।
2. इदित्त्वात् 'अनिदितां–'(6-4-24) इति नलोपो न ।
3. सनि 'आप्ज्ञप्यृधामीत्' (7-4-55) इतीत्वे, द्वित्वे, 'अत्र लोपोऽभ्यासस्य' (7-4-58) इत्यभ्यासलोपः ।
4. 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्यये उवङ् ।

A. 'सुरार्चिते म्लेच्छजनैर्दुरासदे श्रीलञ्छिताङ्गे स्मितपुष्पलाञ्छिते । यत्र स्थिते वाञ्छितदे हरिद्रुमे तदाञ्छितहीच्छनमास्त नन्दनम् ॥' धा. का. 1-28.
'दोर्दण्डाञ्छितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्यतः–' इति श्लोकः क्षीरस्वाम्युपात्तः ।